

Minister, næst at bemærke, at det var fuldstændig urigtigt, at han for sit Vedkommende ikke havde det Allermindste imod, at man hefte en Paragraph til Loven, hvori det blev sagt, at det Forhold, hvori disse Mænd stode til Pensionsloven, skulde ikke forandres ved denne Lov; men selv med denne nye Paragraph vilde den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke modtage Loven. Jeg kan altsaa, naar jeg endelig skal drage en Slutning, ikke ret komme til at troe, at det virkelig er af Frygt for at skabe nye pensionsberettigede Embedsmænd, at det ærede Medlem holder saa stærkt paa disse 7 Professore (Tscherning: Jeg holder heller ikke paa 7!). Ja, naar jeg egentlig skulde søge nogen Grund, kunde jeg fristes til at antage, at det ærede Medlem, der saa ofte i denne Sal har talt haarde Ord om de kongelige Embedsmænd, at han nu paa sin gamle Alder, om jeg tør sige saa, er gaaet lidt i sig selv og gjerne vil gjøre godt, hvad han før har gjort ondt, saa at de kongelige Embedsmænd maaskee i Fremtiden skulle blive hans Hjertes Kjæledægger — hans kjæreste Børn, som han ret vil slutte i sin Tavn (Tscherning: Den, der elsker sin Søn, tugter ham tidlig!). Det er den eneste Grund, jeg kan tænke mig til, at det ærede Medlem absolut vil have disse 7 Professore. Han vil ikke tillade, at der bliver en eneste Embedsmænd mindre her i Landet, end der er; nei, dertil holder han altfor meget af kongelige Embedsmænd! Det kan jo være meget rart i sin Almindelighed, men det er lidt uheldigt i dette enkelte Tilfælde.

Jeg skal nu kortelig omtale det ærede Medlems eget Forslag — ja, Forslaget er ogsaa fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), men han har ved Sagens anden Behandling udtalt sig med saa megen Velwillie om vort Forslag, at jeg halvt maa regne ham for staaende paa vor Side. Hvad altsaa angaaer Forslaget fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saa ville de Herrer see, at det for hans Vedkommende staaer i fuldkommen Strid med de Betragtninger, han ellers gjør gjældende, som det jo ogsaa er blevet fremhævet af den ærede Minister. Det er ikke længere siden end iforgaars, at han formeente,

at de Klude, man paa Hospitalerne bruger til Plastre, skulde renses ved en kemisk Proces og sælges til Papirfabrikanterne; i den Grad gaaer han ellers i Detail for at spare. Men her vil han uden videre give 4000 Rd. til Ministerens frie Naadighed. Hvad vil der nu stee, naar dette Forslag skulde gaae igjennem? Først vil den ærede Minister — dertil er halt naturligvis fuldkommen berettiget — skynde sig at udnævne den 7de Professor — for Tiden er der kun 6 — han vil skynde sig, fordi det ærede Medlem (Tscherning) saa gjerne vil have denne syvende Professor, idet selvfølgelig den ærede Minister sætter stor Priis paa at staae sig godt med det ærede Medlem. Og saa vil Ministeren dernæst sige: I Lovforslaget, som jeg forelagde, har jeg forlangt, at hver af disse Mænd skulde have en 4 à 500 Rd.s Forbedring i deres Gager, og det har Ingen modsat sig; thi ellers vilde der være stillet Endringsforslag i den Retning; jeg tager altsaa nu disse 4,000 Rd., deler dem i 8 Dele, og giver hver af de 7 Professore 500 Rd., og Secretairen ligeledes 500 Rd., paa den Maade bliver jeg saa af med Pengene, og saa er jeg den Qvide qvit. Men hvad vil Følgen blive deraf? Saa vil den ærede Minister eller, hvad jeg haaber først seent skal stee, hans Eftermand komme til Rigsdagen og sige, at de 4,000 Rd., Ministeriet har faaet, har det disponeret over paa den nævnte Maade; men at der nu er de øvrige, ringere afslagne Lærere, Timelærerne, og de andre forskjellige Functionairer og Bestillingsmænd; at dem maa man ogsaa tænke paa; at man dog ikke vil kunne bære det over sit Hjerte at forbigaae de Smaa, naar man har forøget de høiere stillede Embedsmænds Gager, og saa vil han bede om nogle flere Penge, bede om, at De til disse Mænd virkelig maae give ham en 4 eller 6,000 Rd. til om Aaret. — See det vil blive Følgen af dette Forslag. Men naar de ærede Herrer villé holde sig til det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Christianshavn (H. H. Rahser) og jeg have stillet, villé de faae en besparende Ordning. Vort Forslag viser Vej til, hvorledes der, efterhaanden som Professorene dør bort, hvad jeg isvrigt ogsaa ønsker maa stee seent, kan blive indvundet Summer, som Ministeren kan disponere